EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

MEDEDELINGEN

DE COMMISSIE

RICHTLIJNEN EN BESCHIKKINGEN

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 mei 1966

houdende toekenning van een tariefcontingent aan het Koninkrijk der Nederlanden voor ferrosilicium

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(66/341/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van Protocol no. XI betreffende bepaalde ferrolegeringen dat als bijlage is gehecht aan het Akkoord van Rome van 2 maart 1960 inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G, opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 1, sub b,

Gezien de brieven van 13 mei 1965 en 10 november 1965, waarbij het Koninkrijk der Nederlanden voor het jaar 1966 heeft verzocht om toekenning van een tariefcontingent met vrijdom van recht ter grootte van 4.500 ton voor ferrosilicium van post 73.02 C van het gemeenschappelijk douanetarief,

Overwegende dat ferrosilicium vóór 1 januari 1961 in het Koninkrijk der Nederlanden werd ingevoerd met vrijdom van recht en dat het recht van het gemeenschappelijk douanetarief 10 % bedraagt;

Overwegende dat de aanvragende Lid-Staat de volgende statistische gegevens heeft verstrekt:

(in tonnen)

	1960	1961	1962	1963	1964	1965
Verbruik	3.796	5.014	4.761	4.564	5.822	6.000 (raming)
Eigen produktie	—	—	—	—	—	—
Invoer:						
— uit derde landen	3.129	4.152	4.144	3.931	4.782	3.325 (9 maanden)
— uit de E.E.G.	729	1.181	725	698	1.278	1.796 (9 maanden)
Totale uitvoer	62	319	108	65	238	116 (9 maanden)

Overwegende dat er in de aanvragende Lid-Staat geen eigen produktie van ferrosilicium voorhanden is; dat de producerende Lid-Staten hebben doen weten dat zij hoeveelheden voor de uitvoer beschikbaar hebben die in ruime mate alle invoerbehoeften aan ferrosilicium van de andere Lid-Staten, en met name van Nederland, zouden kunnen dekken; dat opgemerkt dient te worden dat de verwerkende industrieën van het Koninkrijk der Nederlanden contact hebben opgenomen met de leveranciers in de Gemeenschap ten einde zich op de hoogte te stellen van hun reële voorzieningsmogelijkheden; dat uit de antwoorden van genoemde leveranciers blijkt dat zij in het algemeen slechts ontoereikende hoeveelheden van het desbetreffende produkt aan de aanvragende Lid-Staat zouden kunnen leveren; dat het verschil tussen de verklaringen van de producerende Lid-Staten en van de leveranciers in de Gemeenschap ten aanzien van de hoeveelheden die naar het Koninkrijk der Nederlanden zouden kunnen worden uitgevoerd, verklaard kan worden door het feit dat wellicht een commerciële en zelfs een technische aanpassingsperiode nog nodig zou kunnen zijn om de behoeften van de ferrosiliciumverwerkende industrieën, en met name die van de aanvragende Lid-Staat, in hun geheel te dekken; dat ten aanzien van de desbetreffende ferrolegering derhalve gesteld kan worden dat de voorziening in de Gemeenschap momenteel onvoldoende is;

Overwegende dat het Koninkrijk der Nederlanden zijn verzoek motiveert met de omstandigheid dat zijn voorziening tot nog toe voor een belangrijk deel afhankelijk is geweest van invoer uit derde landen; dat, sedert de aanpassingen van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, op ferrosilicium bij invoer uit derde landen douanerechten worden gelegd; dat anderzijds ferrosilicium dient voor de vervaardiging van sommige ijzer- en staalprodukten waarvoor de markt momenteel weinig geanimeerd is; dat blijkt dat de verwerkende industrie van de aanvragende Lid-Staat zich in een minder voordelige positie bevindt dan die van de Lid-Staten waar de sectoren van produktie en verbruik volledig zijn aangepast en soms zelfs geïntegreerd; dat in die omstandigheden de ontoereikendheid van de voorziening in de Gemeenschap van die aard is dat zij nadelige gevolgen voor de verwerkende industrie van het Koninkrijk der Nederlanden kan medebrengen;

Overwegende dat de toekenning van tariefcontingenten op grond van Protocol no. XI ten behoeve van één enkele Lid-Staat een afwijking vormt van het normale tempo voor de geleidelijke totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief, ten einde de bezwaren weg te nemen die voor de voorziening van een Lid-Staat kunnen voortvloeien uit de geleidelijke overgang van het vóór de eerste aanpassing van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief toegepaste nationale tariefstelsel naar het stelsel van de Gemeenschap;

Overwegende dat de Commissie bij de uitoefening van haar beoordelingsrecht inzake tariefcontingenten Protocol no. XI dient toe te passen met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 9 van het Verdrag en dat zij zich daarbij moet laten leiden door de in artikel 29 vervatte aanwijzingen;

Overwegende dat in de Gemeenschap de theoretisch voor uitvoer beschikbare hoeveelheden ferrosilicium de door de aanvragende Lid-Staten meegedeelde totale behoeften aan deze ferrolegering ruimschoots te boven gaan; dat de vereisten voor een onderlinge aanpassing van de communautaire produktiesector en de verwerkende industrie van de aanvragende Lid-Staten geen beletsel schijnen te vormen voor de bedoelde produktie om in de loop van het jaar en in tamelijk ruime mate te voorzien in de communautaire behoeften, en met name in die van de aanvragende Lid-Staat;

Overwegende voorts dat de door de aanvragende Lid-Staat ondervonden bezwaren dienen te worden beoordeeld met inachtneming van de omstandigheid dat de betrokken ferrolegering wordt gebruikt bij de vervaardiging van sommige ijzer- en staalprodukten ten aanzien waarvan op de markt een scherpe concurrentiestrijd heerst;

Overwegende dat deze situatie aantoont dat de aanvragende Lid-Staat niet onaanzienlijke bezwaren ondervindt die, mede in verband met de noodzaak om voor de voorziening van de Gemeenschap met betrekking tot het bedoelde basisprodukt te zorgen, voldoende grond schijnen op te leveren voor een afwijking van de gebiedende eisen ener spoedige totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief;

Overwegende dat, op basis van de vorenstaande gegevens en mede in verband met de toeneming van het verbruik die zich sedert 1963 voordoet, dit verbruik voor 1966 op 6.000 ton kan worden geraamd; dat het Koninkrijk der Nederlanden, bij afwezigheid van enige eigen produktie, voor die hoeveelheid derhalve is aangewezen op invoer van onverschillig welke herkomst; dat de aanvragende Lid-Staat tot 1964 over het algemeen geen grote hoeveelheden ferrosilicium uit de andere Lid-Staten heeft ingevoerd; dat evenwel uit de thans beschikbare cijfers over de eerste negen maanden van 1965 een aanzienlijke toeneming ten opzichte van de voorgaande jaren blijkt; dat inderdaad deze laatste cijfers over negen maanden een invoer uit de andere Lid-Staten te zien geven die nog niet eerder in de voorgaande jaren werd bereikt; dat deze ontwikkeling de opvatting lijkt te bevestigen dat de in de Gemeenschap beschikbare hoeveelheden toereikend zouden moeten zijn om in 1966 in voldoende ruime mate in Nederlandse invoerbehoeften te voorzien; dat dit trouwens eveneens het geval zal zijn voor de andere aanvrager, nl. de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, waarvan de totale behoeften voor 1966, zoals elders is uitgemaakt, 22.000 ton bedragen; dat het, gezien het voorgaande, in de huidige situatie voorzichtig lijkt om bij de raming van de behoeften van de gezamenlijke aanvragende Lid-Staten aan invoer uit derde landen uit te gaan van een niveau van 12.600 ton, ofwel het tariefcontingent met vrijdom van recht dat voor ferrosilicium in het kader van het G.A.T.T. is geconsolideerd; dat evenwel, ten einde met eventuele latere voorzieningsmoeilijkheden binnen de Gemeenschap rekening te houden, over korte tijd een nieuwe procedure van overleg met alle Lid-Staten zal worden ingeleid; dat in deze omstandigheden het feit dat men zich voorshands aan het vorengenoemde geconsolideerde contingent houdt geen afbreuk doet aan de mogelijkheid om tot een andere algemene oplossing te komen die eventueel geschikt zou blijken te zijn; dat het derhalve billijk is de voornoemde Lid-Staten een aandeel in het hiervoren bedoelde geconsolideerde tariefcontingent te geven naar evenredigheid van hun respectieve invoerbehoeften; dat de aldus berekende hoeveelheid van het contingent voor Nederland 2.700 ton bedraagt;

Overwegende dat, in verband met wat voorafgaat, een tariefcontingent van 2.700 ton met vrijdom van recht het meest geschikt lijkt;

Overwegende dat uit de algemene situatie van het betrokken produkt, waarvan de voornaamste aspecten hiervoren zijn beschreven, kan worden afgeleid dat het aldus vastgestelde tariefcontingent niet een zodanige omvang heeft dat voor verplaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten moet worden gevreesd, met name doordat de concurrentieposities in het stadium van de afgewerkte produkten zouden worden vervalst;

Overwegende dat uit de geleidelijke totstandkoming van de gemeenschappelijke markt volgt dat de Lid-Staten op de invoer uit de andere Lid-Staten een douanestelsel toepassen dat op zijn minst dezelfde voordelen biedt als het op de invoer uit derde landen toegepaste stelsel;

Overwegende dat tariefcontingenten op grond van Protocol no. XI, mede in verband met hun hiervoren omschreven functie, slechts mogen worden toegekend om in de eigen behoeften van de verwerkende industrie van de betrokken Lid-Staat te voorzien, met uitsluiting van wederuitvoer in ongewijzigde staat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan het Koninkrijk der Nederlanden wordt een tariefcontingent met vrijdom van recht toegekend voor de invoer uit derde landen van voor verwerking op zijn grondgebied bestemd ferrosilicium van post 73.02 C van het gemeenschappelijk douanetarief tot een hoeveelheid van 2.700 ton.

Het recht dat toepasselijk is op het in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde produkt mag evenwel in geen geval lager zijn dan het recht dat op het betreffende produkt wordt toegepast wanneer dit uit de andere Lid-Staten wordt ingevoerd en vergezeld is van een certificaat inzake goederenverkeer.

Artikel 2

Deze beschikking geldt tot en met 31 december 1966.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Brussel, 12 mei 1966.

Voor de Commissie

De Vice-Voorzitter

Robert MARJOLIN